

นิคมอุตสาหกรรมแมงกะลาดอง

โดย กริช อังวิฑูรสถิต

โพสท์ทูเดย์

ได้เล่าให้ท่านได้รู้จักนิคมอุตสาหกรรมในอย่างกว้างไปแล้วสองแห่ง ผมขอเล่าต่ออีกแห่งหนึ่ง แห่งนี้แม้จะไม่ได้เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่เปิดก่อนที่อื่น แต่ด้วยความที่เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่ทันสมัย และมีความพร้อมกว่านิคมอุตสาหกรรมอื่น ๆ จึงขอแนะนำก่อนที่จะเล่าถึงนิคมอุตสาหกรรมอื่นนะครับ ที่อย่างกว้างมีนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดเกือบยี่สิบแห่งบางแห่งปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้เหลือสภาพของนิคมอุตสาหกรรมไปแล้ว

ส่วนบางแห่งก็อยู่ใกล้ชุมชน กระทั่งเราอาจจะดูว่าเป็นชุมชนไปเลยบางแห่งก็มีสภาพเป็นโกดังอย่างเดียวก็มีครับ แต่ที่ผมกำลังจะเล่าถึงนี่คือ “นิคมอุตสาหกรรมแมงกะลาดอง” ที่ซึ่งปัจจุบันนี้ยังมีโรงงานอุตสาหกรรมเปิดใช้งานอยู่อย่างต่อเนื่องครับนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของนครย่างกุ้ง ห่างจากใจกลางเมืองอย่างกว้างไปประมาณ 15 ไมล์อยู่บนปลายถนนวิศยานานาในอดีตสักยี่สิบกว่าปีก่อน

หลังจากนิคมอุตสาหกรรมล้มตายเป็นเปิดเสรีก็ได้มีการเริ่มเปิดอุตสาหกรรมใหม่ๆขึ้นอีกหลายแห่งต่อจากที่นั่นมาอยู่ที่นิคมแมงกะลาดองนี้แหละที่พอจะทันสมัยหน่อย ซึ่งนิคมแห่งนี้ตั้งอยู่ด้านหลังของสถานีรถโดยสารที่จะเดินทางไปต่างรัฐ ท่านใดที่เคยไปมัณฑะเลย์ที่ไปทางรถโดยสาร ก็จะผ่านไปเห็นครับ

ทางเข้าออกนิคมอุตสาหกรรมแมงกะลาดองเข้าออกได้หลายทางครับประตูหน้าของนิคมฯจะอยู่เลยจากสถานีรถโดยสารไป 100 เมตร ก็จะเจอสี่แยกไฟแดงถ้าเลี้ยวซ้าย ก็จะเข้าสู่ถนนทางหลวงหมายเลข 1 ซึ่งจะวิ่งขึ้นเหนือไปเมืองมัณฑะเลย์

โดยตรงไปก็เป็นถนนสายเก่าไปเมืองพะโคแต่ถ้าเลี้ยวขวาก็จะเข้าสู่ประตูทางเข้านิคมแมงกะลาดองประตูที่ 1 ที่นี้ในอดีตผมก็มีความรู้สึกวุ่นวายมาก ไปมาก็ไม่สะดวก ตอนที่ผมไปที่นั่นครั้งแรก

สถานีรถโดยสารยังไม่ได้ย้ายไปอยู่ที่ที่มีเพียงนิคมอุตสาหกรรมที่นี้เกิดขึ้นแบบโดดเดี่ยวมาก จึงรู้สึกว้าไกลมาก เริ่มเปิดเขาก็มีสนามกอล์ฟและมีบ้านจัดสรรอยู่ด้านหน้าจำได้ว่ามีเพื่อนชวนมาซื้อบ้านจัดสรรที่นี้ จึงได้มีโอกาสมาเห็นเป็นครั้งแรกครับ ในยุคนั้นภายในนิคมฯ เขาจะแบ่งออกเป็นล็อตๆ แต่ละแปลงจะสามเอเคอร์ ราคาก็ไม่แพงมาก ภายในไม่มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่ระบายน้ำเสียจะทำเป็นลำรางเล็กๆ วิ่งไปตามด้านหน้าที่ดินของแต่ละแปลง

พอเข้าไปสู่นิคมจะมีโรงงานตั้งอยู่ด้านซ้ายมือเป็นโครงการแรกของนิคมฯ ซึ่งเริ่มมีโรงงานรุ่นแรกตั้งอยู่ ด้านขวามือจะเป็นบ้านจัดสรรเลยไปหน่อยก่อนถึงวงเวียน ด้านซ้ายมือจะเป็นสนามกอล์ฟขนาด 18 หลุม ครับ ภายในมีคลับเฮ้าส์ ก็ไม่ค่อยจะสวยเท่าไรนักครับ แต่ก็พอใช้ได้เท่านั้นเลย ไปอีกนิดก็จะเจอสี่แยกที่แยกนี้แหละ ถ้าเลี้ยวขวาก็จะออกจากนิคมอุตสาหกรรมแมงกะลาดอง เข้าสู่นิคมอุตสาหกรรมเขวเป้ากัน ซึ่งที่นิคมอุตสาหกรรมเขวเป้ากันจะเป็นนิคมฯ ที่เก่ากว่า ผมจะขอเล่าให้อ่านครั้งต่อไปนะครับ

พอขับเลยไปอีก 3 สี่แยกคราวนี้ทั้งซ้ายขวาของถนน ที่ดินจะแบ่งเป็นแปลงๆ สำหรับสร้างโรงงานทั้งหมดเลย ครับ ในยุคนั้นผมก็ดูว่าแปลกตา เพราะน้ำก็ท่วมบ่อยมาก เวลาฤดูฝนถ้าเดินทางกลับจากต่างเมือง ก็ให้เห็นน้ำท่วมทุกปีไปถ้าใครมาบอกผมว่าที่นี้อนาคตจะเจริญขึ้น ผมต้องเถียงคอเป็นเอ็นเลยว่าไม่น่าจะเกิดได้หรอก แต่ในปีที่ผ่านมา ผมได้มีการเสาะหาแหล่งที่ตั้งโรงงานอีกครั้ง

จึงได้ไปดูที่นี้ใหม่อีกครั้ง หลังจากที่ไม่ได้เข้าไปดูมาหลายปีปรากฏว่าที่ดินที่นี้ราคากระโดดสูงไปกว่าเดิมมาก ปัจจุบันนี้แม้ราคาจะลดลงมาจากปีก่อนหน่อย แต่ก็ยังแพงมาก อยู่ที่เอเคอร์ละ 500-

600 ล้านจำกัดครับ ก็ประมาณเงินบาทก็ สิบถึงสิบสองล้านบาท

ที่ดินที่นี้ไต้หวันนักลงทุนจากจีนและเกาหลี ไต้หวันมาสร้างโรงงานอุตสาหกรรมกันเยอะทำให้ภายในนิคมปัจจุบันนี้ ได้เปลี่ยนไปเยอะมาก เห็นก็แต่ต่างชาติที่กล่าวมา ส่วนนักลงทุนชาวไทยก็มีเห็นบ้าง มีอยู่ไม่มากนักครับ ประตุหลังสุดเมื่อก่อนนั้นพอทะเลาะออกไปก็จะเจอสลัม

แต่ปัจจุบันนี้ไม่เห็นแล้วครับ เพราะได้มีการสร้างโครงการ 2 และโครงการ 3 ต่อมาครับ โรงงานก็มากขึ้น ประตูหลังขยับออกไป สามารถทะลุถึงทางหลวงหมายเลขสองได้เลยครับซึ่งทำให้สามารถทะลุไปถึงฝั่งใต้ของนครอย่างกึ่งได้เลยถนนหนทางของทางหลวงหมายเลขสองก็ได้ปรับปรุงให้ดีขึ้นมากแต่ถนนจากนิคมอุตสาหกรรมแมงกะล๋าดองไปที่ถนนหมายเลข 2 ยังอยู่ในระหว่างปรับปรุง เชื่อว่าอีกไม่เกินปีเดียว เมื่อถนนทุกสายสร้างเสร็จความเจริญจะเข้ามาสู่ที่นี่อย่างแน่นอนครับ